

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Csak az lehet jó teniszversenyző, - aki futballista, úszó és atléta is volt*

Forrás:

Az Est

Bn

1924. 9. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

496.34

Hely

Idő

"1924"

Személy

Csak az lehet jó teniszversenyző, - aki futballista, úszó és atléta is volt, mondja Kehrling Béla, a háromszoros teniszbajnok

— Az Est tudósítójától —

A most befejezett teniszbajnokságok nagy magyar eseménye Kehrling Béla háromszoros bajnoksága volt. Másfél évtized óta nem volt ilyen erős konkurencia a magyar bajnokságokban, mint az idén s hogy Kehrling ebben az előkelő társaságban is megőrizte vezető helyét, az mindennél jobban bizonyítja örök frissességét és magas klasszisát.

A vasárnapi versenyek után beszélgettünk vele. A férfeleges és férfpáros győzelmeiket ünnepelték a margitszigeti klubházban.

Az első kérdésünk az volt Kehrling Bélához, hogy a sok verseny után nem érezt-e fáradtságot?

— Egyedül a férfeleges döntőben éreztem pillanatnyilag azt, hogy idén túlsokat versenyeztem. Az Aslangul elleni első szetben jelentkezett rajtam a sok játék hatása, de hamar leküzdöttem a fáradság érzését s azután ment minden, mint a karikaacsapás. A páros számokban már teljesen fitt voltam s ennek köszönhettem, hogy olyan kritikusan helyzeteken is keresztülverekedtek magunkat Péteryvel együtt, miut amilyenek adódtak a Graig—Hughes és a Landry—Kehrling elleni mérkőzéseken.

— Hány versenye volt a bajnokság előtt?

— Wimbledon előtt nem sok. Wimbledon után azonban nem kevesebb, mint tíz versenyt küzdöttem végig. Wimbledon, Manr Palics, Balatonföldvár, Léva, Szombathely, Kolozsvár, Nagyvárad, Tatra és végül a bajnoki verseny. Három hónap alatt bizony sok volt...

— Milyenek voltak az ellenfelei?

— Őszintén megvallva én a francia Landrytól jóval többet vártam. Landryról nemcsak a franciák, hanem az amerikaiak is igen nagy véleményekkel vannak. Hiszen Tilden szerint Landry és Boussus azok a franciák, akikre még nagy jövő vár a világversenyeken. De hát ilyen a tenisz. Ha valakinek rossz napja van, bizony váratlan vereség érheti...

— Ugyanilyen balszerencsével küzdött Prens is, aki pedig a legjobb németek közé számít. A franciák közül Aslangul volt a legjobb formában. Nagyon szépen játszottak az angolok, akik párosban összeszokottságuknál fogva igen erős ellenfelek s nem volt

könnyű dolgunk ellenük.

— És a magyar gárda?

— Feltétlenül javulunk s különösen Takács győzelme Landry fölött volt örvendetes. Csak még állandóvá kellene tenni ezt a jó formát. Aslangul ellen már sokkal gyengébben játszott Takács, mint

a nagy Landry ellen, ennek köszönhette vereségét. A fiatalok között különösen Leiner szerepelt jól.

— Hogyan képzeli el a magyar teniszgárda feljavítását, hiszen ma még mindig csak Kehrling Béla az, aki nemzetközi versenyeken méltóan tudja a magyar teniszsportot képviselni.

— Hogy az általános nívóemelés bekövetkezzék, ahhoz meg kell változnia a teniszezők felfogásának.

Csak abból lehet jó teniszversenyző, aki nemcsak teniszezik, hanem a többi sportágban is megszerzi az alapot ahhoz, hogy végig tudjon küzdeni egy napokig vagy akár hetekig tartó versenyt is.

— Az igazi versenyteniszezőnek előzően futballoznia, atletizálnia, tornáznia és úsznia kell, hogy úgy építse fel szervezetét, hogy a verseny fáradalmait végigbírja és maga erejének teljében maradjon.

— A tenisz, ezt nyugodtan állítom, mert én végigcsináltam a többi sportágat is, a legnehezebb sport,

amely minden izomnak és minden szervnek legteljesebb fittségét és ruganyosságát feltételezi.

Hogy ez tényleg így van, azt Kehrling Béla jogosult talán leginkább megállapítani: a sokszoros válogatott futballista, a nem kisképességű atléta, futó és gerelydobó.

Kehrling Béla ma 36 éves és ma harminchat éves korában is birtokában van teljes erejének, izmainak és idegeinek.

— Mikor kezdett el teniszezni? — folytatjuk.

— Tizenhat éves koromban vettem először kezembe a teniszrakettet. Előzetesen tornáztam, úsztam, atletizáltam és futballoztam s ezeket a sportágakat később sem hagytam abba. Amikor végetért a teniszszezon, vissza-visszatértem ezekhez a sportágakhoz vagy pedig korcsolyáztam és síeltem. Ez az egyedüli útja annak, hogy egy versenyző

megtarthassa frissességét.

— És meddig fog még versenyezni?

— kérdeztük végül a kitünő bajnokot.

— Addig, amíg a fiamnak átadhatom a teniszbajnokságot, — felelte. — A fiam most tíz és fél éves,

tehát még van néhány esztendő hátra... — tette hozzá mosolyogva.

Kehrling Bélának ez a kijelentése megnyugtató ígéret. Van még legalább öt-hat év, míg az új generáció átveheti Kehrling Bélától a szép örökséget. (f.)